

No Φ.092.22/6045

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ Μ. ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΚΑΤΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

(Αρ. Προσφυγών 4310/11, 54297/11, 77047/12 και 77081/12)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

2 Οκτωβρίου 2014

Αυτή η απόφαση είναι οριστική. Μπορεί να υποστεί διορθώσεις μορφής (τύπου).

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES, SERVICE DE
TRADUCTION
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, TRANSLATION SERVICE

No Φ.092.22/6045

Στην υπόθεση Μ. ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ κατά ΕΛΛΑΔΑΣ,

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (πρώτο τμήμα),
συνεδριάζοντας σε συμβούλιο αποτελούμενο από τους:

Mirjana Lazarova Trajkovska, Πρόεδρος

Λίνος-Αλέξανδρος Σισιλιάνος,

Ksenija Turkovic, Δικαστές

Και από τον *Soren Nielsen*, αναπληρωτής γραμματέα του τμήματος,

Αφού συσκέφθηκε σε συμβούλιο στις 9 Σεπτεμβρίου 2014, εκδίδει την
ακόλουθη απόφαση η οποία υιοθετήθηκε αυτή την ημερομηνία:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση προέκυψε μετά από τέσσερις προσφυγές (Αρ. 4310/11, 54297/11, 77047/12 και 77081/12) οι οποίες στρέφονται κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας από οκτώ υπηκόους αυτού του Κράτους των οποίων τα ονόματα απεικονίζονται σε παράρτημα («οι προσφεύγοντες») οι οποίοι προσέφυγαν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 34 της Σύμβασης Προστασίας των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών («Η Σύμβαση»).

2. Οι προσφεύγοντες εκπροσωπήθηκαν από τον Κο Ν. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟ και τον Α. ΨΥΧΑ, δικηγόροι του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών. Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια της, την Κα Κ. ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗ, Δικαστική Αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3. Στις 6 Μαΐου 2013, οι προσφυγές κοινοποιήθηκαν στη Κυβέρνηση.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΣΚΕΛΟΣ**Α. Η υπόθεση**

4. Οι νόμοι 2838/2000 και 3016/2002 προέβλεπαν αύξηση των μισθών των αξιωματικών ενόπλων δυνάμεων της ελληνικής αστυνομίας, της λιμενικής αστυνομίας και του πυροσβεστικού σώματος.

5. Οι παρούσες προσφυγές αναφέρονται σε διαδικασίες τις οποίες κίνησαν οι προκάτοχοι των προσφευγόντων προκειμένου να επιτύχουν την

No Φ.092.22/6045

αναπροσαρμογή της αύξησης του ποσού των συντάξεων τους σύμφωνα με τους νόμους αυτούς.

B. Οι διαδικασίες της υπόθεσης

1. Η αίτηση των προκατόχων των προσφευγόντων ενώπιον του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και η διαδικασία ενώπιον του Τρίτου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

6. Στις 19 Απριλίου 2001, οι προκάτοχοι των προσφευγόντων προσέφυγαν στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους με μία αίτηση προκειμένου να επιτύχουν την αναπροσαρμογή του ποσού των συντάξεων τους.

7. Στις 23 Απριλίου 2002, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους απέρριψε την αίτηση τους.

8. Στις 12 Ιουνίου 2002, οι προκάτοχοι των προσφευγόντων προσέφυγαν στο Ελεγκτικό Συνέδριο εναντίον της απόφασης του Γενικού Λογιστηρίου.

9. Στις 29 Ιουνίου 2006, το Ελεγκτικό Συνέδριο δέχθηκε την προσφυγή (απόφαση 1966/2006).

10. Στις 20 Νοεμβρίου 2007, το Κράτος προσέφυγε, χωριστά για κάθε προσφεύγοντα ή για τον προκάτοχο, του ενώπιον της ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου εναντίον της απόφασης 1966/2006.

2. Η διαδοχή στην διαδικασία από τους προσφεύγοντες και η διαδοχή αναίρεσης.

(α) Προσφυγή 4310/11

11. Στις 3 Δεκεμβρίου 2002, ο προκάτοχος των προσφευγόντων απεβίωσε. Στις 15 Δεκεμβρίου 2005, οι τελευταίοι τον διαδέχθηκαν στην διαδικασία.

12. Στις 5 Μαΐου 2010, η ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου απέρριψε την προσφυγή (απόφαση 1008/2010). Αυτή η απόφαση κοινοποιήθηκε στους προσφεύγοντες στις 23 Ιουνίου 2010.

(β) Προσφυγή 54297/11

13. Στις 5 Σεπτεμβρίου 2002, ο προκάτοχος της προσφεύγουσας απεβίωσε. Στις 2 Φεβρουαρίου 2006, η τελευταία τον διαδέχθηκε στην διαδικασία.

No Φ.092.22/6045

14. Στις 6 Οκτωβρίου 2010, η ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου απέρριψε την προσφυγή (απόφαση 2424/2010). Αυτή η απόφαση κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 25 Φεβρουαρίου 2011.

(γ) Προσφυγή 77047/12

15. Στις 15 Μαρτίου 2003, ο προκάτοχος των προσφευγόντων απεβίωσε. Στις 3 Φεβρουαρίου 2006, οι τελευταίοι τον διαδέχθηκαν στην διαδικασία.

16. Στις 30 Ιουνίου 2010, με μία προκαταρκτική απόφαση το Ελεγκτικό Συνέδριο ανέβαλε την εξέταση της υπόθεσης. Μία νέα ακρόαση έλαβε χώρα στις 4 Μαΐου 2011.

17. Στις 7 Μαρτίου 2012, η ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου απέρριψε την προσφυγή (απόφαση 729/2012). Αυτή η απόφαση κοινοποιήθηκε στους προσφεύγοντες στις 31 Μαΐου 2012.

(δ) Προσφυγή 77081/12

18. Στις 22 Σεπτεμβρίου 2009, ο προκάτοχος των προσφευγόντων απεβίωσε. Την 1η Φεβρουαρίου 2011, οι τελευταίοι τον διαδέχθηκαν στην διαδικασία.

19. Στις 7 Μαρτίου 2012, η ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου απέρριψε την προσφυγή (απόφαση 715/2012). Αυτή η απόφαση κοινοποιήθηκε στους προσφεύγοντες στις 28 Μαΐου 2012.

Γ. Το οικείο εσωτερικό δίκαιο

20. Ο νόμος 4239/2014 με τίτλο "δίκαιη ικανοποίηση σχετικά με την υπέρβαση της εύλογης προθεσμίας της διαδικασίας ενώπιον των ποινικών, αστικών δικαστικών και του Ελεγκτικού Συνεδρίου" άρχισε να ισχύει στις 20 Φεβρουαρίου 2014. Μεταξύ άλλων εισάγει μία νέα προσφυγή για αποζημίωση που στοχεύει στην χορήγηση δίκαιης ικανοποίησης για την ηθική βλάβη που προκλήθηκε από την αδικαιολόγητη παράταση διαδικασίας ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Το άρθρο 3, παράγραφος 1 ορίζει:

«Κάθε αίτηση δίκαιης ικανοποίησης πρέπει να εισάγεται ενώπιον κάθε βαθμού δικαιοδοσίας χωριστά. Πρέπει να παρουσιάζεται μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών μετά τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου η διάρκεια της διαδικασίας ήταν υπερβολική, σύμφωνα με τον προσφεύγοντα (...).

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΚΕΛΟΣ**I. ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ**

21. Λαμβάνοντας υπόψη την ομοιότητα των προσφυγών όσο αφορά τα γεγονότα και το βασικό πρόβλημα που θέτουν, το Δικαστήριο εκτιμά αναγκαία την συνεκδίκαση και αποφασίζει την από κοινού εξέταση σε μία μόνο απόφαση.

II. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6, ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

22. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η διάρκεια της διαδικασίας δεν τήρησε σωστά την αρχή της «εύλογης προθεσμίας» όπως προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1 της Σύμβασης που έχει ως ακολούθως:

«Κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα ώστε η υπόθεση του να ακουστεί (...) μέσα σε εύλογη προθεσμία από δικαστήριο (...) το οποίο θα αποφασίσει (...) για τις αμφισβητήσεις επί των αστικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του (...)».

A. Επί του παραδεκτού

23. Το Δικαστήριο βεβαιώνει ότι αυτή η αιτίαση δεν είναι προδήλως αβάσιμη με την έννοια του άρθρου 35, παράγραφος 3 α) της Σύμβασης. Επισημαίνει ακόμη ότι δεν αντιτίθεται σε κανένα άλλο λόγο απαράδεκτου. Επομένως πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτή.

B. Επί της ουσίας**1. Περίοδοι να ληφθούν υπόψη**

24. Η διάρκεια των διαδικασιών της υπόθεσης που αντιστοιχούν σε δύο βαθμούς δικαιοδοσίας η καθεμία, διευκρινίζεται στον κατωτέρω πίνακα.

	Αρ. προσφυγής	Αρχή της διαδικασίας	Τέλος της διαδικασίας	Διάρκεια της διαδικασίας
1.	4310/11	12 Ιουνίου 2002	5 Μαΐου 2010	Επτά χρόνια και ένδεκα μήνες περίπου
2.	54297/11	12 Ιουνίου 2002	6 Οκτωβρίου 2010	Οκτώ χρόνια και τέσσερις μήνες περίπου

No Φ.092.22/6045

3.	77047/12	12 Ιουνίου 2002	7 Μαρτίου 2012	Εννέα χρόνια και εννέα μήνες περίπου
4.	77081/12	12 Ιουνίου 2012	7 Μαρτίου 2012	Εννέα χρόνια και εννέα μήνες περίπου

2. Εύλογη διάρκεια των διαδικασιών

25. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το διακύβευμα της αντιδικίας δεν ήταν σε θέση να προκαλέσει ηθική βλάβη στους προσφεύγοντες. Επικαλείται επιπλέον τον φόρτο εργασίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, την εποχή των γεγονότων προκειμένου να δικαιολογήσει τις προθεσμίες στην διεξαγωγή της διαδικασίας.

26. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας της διαδικασίας εκτιμάται σύμφωνα με τις περιστάσεις της υπόθεσης και λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια της νομολογίας του, ιδιαίτερα το περίπλοκο της υπόθεσης, τη συμπεριφορά του προσφεύγοντος και αυτή των αρμόδιων αρχών καθώς και το διακύβευμα της διαφοράς για τους ενδιαφερόμενους (δείτε μεταξύ πολλών άλλων, Μαυρεδάκη κ. Ελλάδα, αρ. 10966/10, 24 Οκτωβρίου 2013). Σημειώνει εν προκειμένω ότι εναπόκειται στα συμβαλλόμενα Κράτη να οργανώσουν το δικαστικό τους σύστημα με τρόπο ώστε τα δικαστήρια τους να μπορούν να εγγυώνται στον καθένα το δικαίωμα να πάρει οριστική απόφαση επί των αμφισβητήσεων σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του, αστικού χαρακτήρα, μέσα σε εύλογη προθεσμία (Βασίλειος Αθανασίου και άλλοι κ. Ελλάδα, 50973/08, παράγραφος 26, 21 Δεκεμβρίου 2010).

27. Το Δικαστήριοπραγματεύτηκε επανειλημμένα υποθέσεις που εγείρουν θέματα όμοια με αυτό της προκειμένης περίπτωσης και επιβεβαίωσε την παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1 της Σύμβασης (δείτε ανωτέρω Μαυρεδάκη).

28. Σημειώνει ότι οι παρούσες υποθέσεις δεν παρουσίαζαν καμία ιδιαίτερη πολυπλοκότητα. Επιπλέον, το Δικαστήριο δεν επισημαίνει στοιχείο ικανό να θέσει σε αμφισβητήσει την ευθύνη των προσφευγόντων στην παράταση των διαδικασιών. Λαμβάνοντας υπόψη την νομολογία του στα θέματα αυτά,

No Φ.092.22/6045

εκτιμά ότι στην προκειμένη περίπτωση, η διάρκεια των επίδικων διαδικασιών ήταν υπερβολική και δεν ανταποκρίνεται στην απαίτηση της "εύλογης προθεσμίας".

29. Συνεπώς, υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6, παράγραφος 1.

III. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

30. Οι προσφεύγοντες παραπονούνται επίσης για το γεγονός ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει καμία πραγματική προσφυγή για να παραπονεθεί κάποιος για την υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας. Επικαλούνται το άρθρο 13 της Σύμβασης που έχει ως ακολούθως:

" Παν πρόσωπον του οποίου τα αναγνωριζόμενα εν τη παρούση Συμβάσει δικαιώματα και ελευθερίες παρεβιάσθησαν, έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον εθνικής αρχής, έστω και αν η παραβίασις διεπράχθη υπό προσώπων ενεργούντων εν τη εκτελέσει των δημοσίων καθηκόντων του".

A. Επί του παραδεκτού

31. Το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι αυτή η αιτίαση δεν είναι προδήλως αβάσιμη με την έννοια του άρθρου 35, παράγραφος 3 α) της Σύμβασης. Επισημαίνει άλλωστε ότι αυτή δεν αντιτίθεται σε κανένα άλλο λόγο απαράδεκτου. Συνεπώς πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτή.

B. Επί της ουσίας

32. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 13 εγγυάται μία πραγματική προσφυγή ενώπιον εθνικού δικαστηρίου που επιτρέπει να παραπονεθεί κάποιος για κακή εκτίμηση της υποχρέωσης που επιβάλλεται από το άρθρο 6, παράγραφος 1, να εξετάσει τις υποθέσεις μέσα σε εύλογη προθεσμία (δείτε *Kudla* κ. Πολωνίας (GC), αρ. 30210/96, παράγραφος 156, ΕΔΔΑ 2000-XI).

33. Άλλωστε, το Δικαστήριο είχε ήδη την ευκαιρία να διαπιστώσει ότι η ελληνική νομική τάξη δεν προσέφερε στους ενδιαφερόμενους πραγματική προσφυγή με την έννοια του άρθρου 13 της Σύμβασης επιτρέποντας τους να παραπονεθούν για την διάρκεια μίας διαδικασίας (*Κόντη- Αρβανίτη* κ.

No Φ.092.22/6045

Ελλάδας, αρ. 53401/99, παράγραφοι 29-30, 10 Απριλίου 2003 και Τσουκαλάς κ. Ελλάδα, αρ. 12286/08, παράγραφοι 37-43, 22 Ιουλίου 2010).

34. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι στις 20 Φεβρουαρίου 2014 άρχισε να ισχύει ο νόμος 4239/2010 που αναφέρεται στην δίκαιη ικανοποίηση σχετικά με την υπέρβαση της εύλογης προθεσμίας μίας διαδικασίας ενώπιον των ποινικών και αστικών δικαστηρίων και του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Δυνάμει του ανωτέρω νόμου καθιερώθηκε μία νέα προσφυγή που επιτρέπει στους ενδιαφερόμενους να διαμαρτύρονται για την διάρκεια κάθε δικαιοδοσίας μίας διαδικασίας ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου μέσα σε προθεσμία έξι μηνών αρχής γινομένης από την ημερομηνία της δημοσίευσης της σχετικής απόφασης (δείτε παράγραφο 20 ανωτέρω). Το Δικαστήριο σημειώνει ωστόσο ότι αυτός ο νόμος δεν έχει αναδρομική ισχύ. Συνεπώς, δεν προβλέπει μία τέτοια προσφυγή για τις υποθέσεις, όπως στη προκειμένη περίπτωση, τελείωσαν έξι μήνες πριν την έναρξη της ισχύος του. Έκτοτε, οι προσφεύγοντες δεν μπορούσαν να ασκήσουν την εν λόγω προσφυγή.

35. Ενόψει των ανωτέρω, το Δικαστήριο εκτιμά ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 13 της Σύμβασης, λόγω, την εποχή των γεγονότων, της απουσίας προσφυγής στο εσωτερικό δίκαιο η οποία θα επέτρεπε στους προσφεύγοντες να έχουν την κύρωση του δικαιώματός τους να δουν την εκδίκαση της υπόθεσής τους μέσα σε εύλογη προθεσμία με την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1 της Σύμβασης.

IV. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

36. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της Σύμβασης,

" Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση".

A. Ζημιά

37. Οι προσφεύγοντες ζητούν αντίστοιχα: 5.000,00 Ευρώ ο καθένας (προσφυγή 4310/11), 15.000,00 Ευρώ (προσφυγή 54297/11) και 15.000,00

No Φ.092.22/6045

Ευρώ ο καθένας (προσφυγές αρ. 77047/12 και 77081/12) για την ηθική βλάβη που υπέστησαν.

38. Η Κυβέρνηση αμφισβητεί αυτές τις απαιτήσεις. Καλεί το Δικαστήριο να απορρίψει τις αιτήσεις ηθικής αποζημίωσης και διαβεβαιώνει, ότι σε κάθε περίπτωση, μία διαπίστωση παράβασης θα αποτελούσε επαρκής δίκαιη ικανοποίηση για ηθική βλάβη.

39. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι συντρέχει λόγος να απονεμηθούν 3.200,00 Ευρώ, από κοινού, στους προσφεύγοντες της προσφυγής 4310/11, 3.200,00 Ευρώ στην προσφεύγουσα της προσφυγής 54297/11 και 4.500,00 Ευρώ, από κοινού, στους προσφεύγοντες της καθεμιάς από τις προσφυγές 77047/12 και 77081/12 ως ηθική βλάβη, επιπλέον κάθε ποσό που μπορεί να οφείλεται από αυτούς ως φόρος.

B. Έξοδα και δαπάνες

40. Στην κάθε προσφυγή, οι προσφεύγοντες ζητούν επίσης: 900,00 Ευρώ (προσφυγή 4310/11) και 1000,00 Ευρώ (προσφυγές αρ. 54297/11, 77047/12 και 77081/12) για τα έξοδα και δαπάνες με τα οποία επιβαρύνθηκαν ενώπιον των εσωτερικών δικαστηρίων καθώς και 615,00 Ευρώ (προσφυγές αρ. 4310/11, 54297/11 και 77081/12) και 1000,00 Ευρώ (προσφυγή 77047/12) για τα έξοδα και τις δαπάνες με τα οποία επιβαρύνθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου. Σχετικά με τα τελευταία, οι προσφεύγοντες προσκομίζουν τα αντίγραφα των σχετικών τιμολογίων, με εξαίρεση την προσφυγή 77047/12.

41. Η Κυβέρνηση καλεί το Δικαστήριο να απορρίψει τις αιτήσεις για έξοδα και δαπάνες.

42. Το Δικαστήριο δεν διακρίνει αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της διαπιστωθείσας παράβασης και της ισχυριζόμενης υλικής ζημιάς και απορρίπτει αυτή την αίτηση. Σχετικά με τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν για τις ανάγκες της εκπροσώπησης των προσφευγόντων ενώπιον της, το Δικαστήριο κρίνει εύλογο να απονεμίσει για τον λόγο αυτό, 600,00 Ευρώ, από κοινού, για τις προσφυγές 4310/11, 54297/11 και 77081/12, επιπλέον κάθε ποσό που μπορεί να οφείλεται από αυτούς ως φόρος.

No Φ.092.22/6045

Γ. Τόκοι υπερημερίας

51. Το Δικαστήριο κρίνει κατάλληλο να υπολογισθούν οι τόκοι υπερημερίας επί του επιτοκίου οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προσαυξημένο κατά τρία τοις εκατό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. Αποφασίζει την συνεκδίκαση των προσφυγών και την από κοινού εξέταση σε μία απόφαση.

2. Κηρύσσει τις προσφυγές παραδεκτές.

3. Κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6, παράγραφος 1 της Σύμβασης.

4. Κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 13 της Σύμβασης.

4. Ορίζει ότι

α) Το εναγόμενο Κράτος οφείλει να καταβάλλει στους προσφεύγοντες, μέσα στους τρεις (3) μήνες, τα ακόλουθα ποσά:

- Για ηθική βλάβη:

i. Προσφυγή 4310/11: Τρεις χιλιάδες διακόσια Ευρώ (3.200,00 Ευρώ) στους προσφεύγοντες, από κοινού.

ii. Προσφυγή 54297/11: Τρεις χιλιάδες διακόσια Ευρώ (3.200,00 Ευρώ).

iii. Προσφυγές 77047/12 και 77081/12: Τέσσερις χιλιάδες πεντακόσια Ευρώ (4.500,00 Ευρώ) στους προσφεύγοντες κάθε προσφυγής, από κοινού.

- Για έξοδα και δαπάνες:

Εξακόσια Ευρώ (600,00 Ευρώ) από κοινού.

β) Ότι στα ανωτέρω παρεχόμενα ποσά, πρέπει να προστεθεί κάθε ποσό που μπορεί οι προσφεύγοντες να οφείλουν ως φόρο.

γ) Ότι αρχής γινομένης από την λήξη της εν λόγω προθεσμίας και μέχρι την καταβολή, αυτά τα ποσά θα προσαυξηθούν με απλό τόκο σε επιτόκιο ίσο με αυτό της οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, κατά την διάρκεια αυτής της περιόδου, προσαυξημένο κατά τρία τοις εκατό.

6. Απορρίπτει την αίτηση δίκαιης ικανοποίησης για τα επιπλέον.

Έγινε στη Γαλλική γλώσσα και μετά κοινοποιήθηκε γραπτώς στις 2 Οκτωβρίου 2014 σε εφαρμογή του άρθρου 77, παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού.

No Φ.092.22/6045

<i>Soren Prebensen</i> <i>Αναπληρωτής Γραμματέας</i>	<i>Mirjana Lazarova Trajkovska</i> <i>Πρόεδρος</i>

Ακριβής μετάφραση από το συνημμένο γαλλικό υπηρεσιακό έγγραφο.

Αθήνα, 14-11-2014

Η μεταφράστρια Γ. ΠΑΛΛΑ